

EL CAMÍ D'EN DAN

Un conte per parlar de la mort de la mare.



Idea i il·lustració
XEVI VICTORI

Guió i text
NEUS BALLESTEROS
IVAN TÀPIA i EWA SITKO

La mort del pare o de la mare és un dels fets més dolorosos en la vida d'un nen. En aquest moment, la família i la comunitat educativa tenen un paper fonamental a l'hora d'assegurar el seu benestar integral.

Per protegir els infants, des de l'amor, els familiars i educadors sovint eviten parlar de la mort de la persona estimada i dels canvis que això suposa en tots els sentits. Però cal tenir clar que el silenci, lluny de protegir els nens del patiment, l'accentua: ells saben que alguna cosa greu passa, i no tenir possibilitats de compartir-ho pot fer-los sentir exclosos i incompresos.

Caldrà trobar espais i temps per compartir amb ells, per acompanyar-los en el camí de l'adaptació a la nova realitat, i això es pot aconseguir dins d'una relació, de confiança, de diàleg i d'intercanvi, tant en la família com en l'àmbit social.

Des de la participació i la col·laboració en grups d'acompanyament al dol, hem vist la importància de disposar de recursos perquè els infants puguin expressar-se i, alhora, perquè familiars i educadors tinguin una eina per parlar i compartir les emocions pròpies del procés de dol.



*Aquest conte està dedicat a tu, MIA, a l'aureola de llum
que has deixat, i especialment a vosaltres, GERARD, DAVID i POL.*

Idea i il·lustració:

XEVI VICTORI

Guió i text:

NEUS BALLESTEROS, IVAN TÀPIA I EWA SITKO

Amb el recolzament de:

ASSOCIACIÓ AVES. Grup de Dol "Art i absència" www.avesgams.org,
SERVEI D'ACOMPANYAMENT AL DOL DE LA CATALUNYA CENTRAL
www.serveidedol.wordpress.com



Hola, aquest és en Dan i a la seva mare li agradaven els colors.

En Dan està trist, enfadat i malhumorat.

En Dan viu en un desert gris fosc des que no pot abraçar la seva mare.

- No és veritat!

En Dan no vol que sigui veritat, però la seva mare ja no té fred ni gana.

La seva mare ha mort.

*- Jo vindré amb tu, Dan. T'acompanyaré, li diu el pare.
I jo, i jo, i jo, i jo, i jo!, diuen la seva àvia,
la seva mestra, i els seus amics.*

En Dan no està sol, junts travessaran el mar de la por, entraran al bosc de l'enuig, passaran la muntanya de la culpa i caminaran per la vall de la tristesa fins arribar al món dels colors.



*El primer que cal fer,
abans de començar
un viatge, és dir adéu.*

*- No vull dir adéu!,
diu en Dan.*



*Ell voldria un **fins demà** o un **fins després**
i que la seva mare tornés a ser allà. És normal.
Però això no és possible. No podrà tornar a veure la mare.
El que sí podrà sempre és pensar en ella i recordar-la.
També els colors que pintava i que tant li agradaven.*



Amb l'ajuda de tots els que l'estimen en Dan s'acomiada de la mare i comença el seu camí.

- Adéu mare, no t'oblidaré mai, diu en Dan.

Al principi el camí és gris i monòton i s'ajuden els uns als altres per deixar enrere el desert gris fosc. Quan defalleix, en Dan pensa en els colors de la mare i continua caminant. Al cap d'uns dies, tots arriben a una platja. La platja del mar de la por.






Pugen a les barquetes i naveguen mar endins. Un núvol gris els acompanya des que van iniciar el camí. En Dan tremola de por.

- I si el pare desapareix? I si els amics es perden? I si..., pensa en Dan.

En Dan no es pot ni moure, el pare l'abraça i li diu a cau d'orella:

- Sóc aquí, Dan, ells són aquí, i junts aconseguirem travessar el mar de la por.

An illustration of a scene from a story. On the right, a small wooden boat with a red and white striped hull is on a blue lake. Two people are in the boat: a man with a large nose and a woman with a green hat. The man looks concerned. The background features a forest of tall, thin trees with green foliage. The sky is a pale blue with some white specks, possibly stars or snow. The water has a wavy, textured pattern.

*La por remet i tots arriben,
sans i estalvis, a una platja
prop d'un bosc.*

*En Dan veu el color verd
i recorda la mare.*

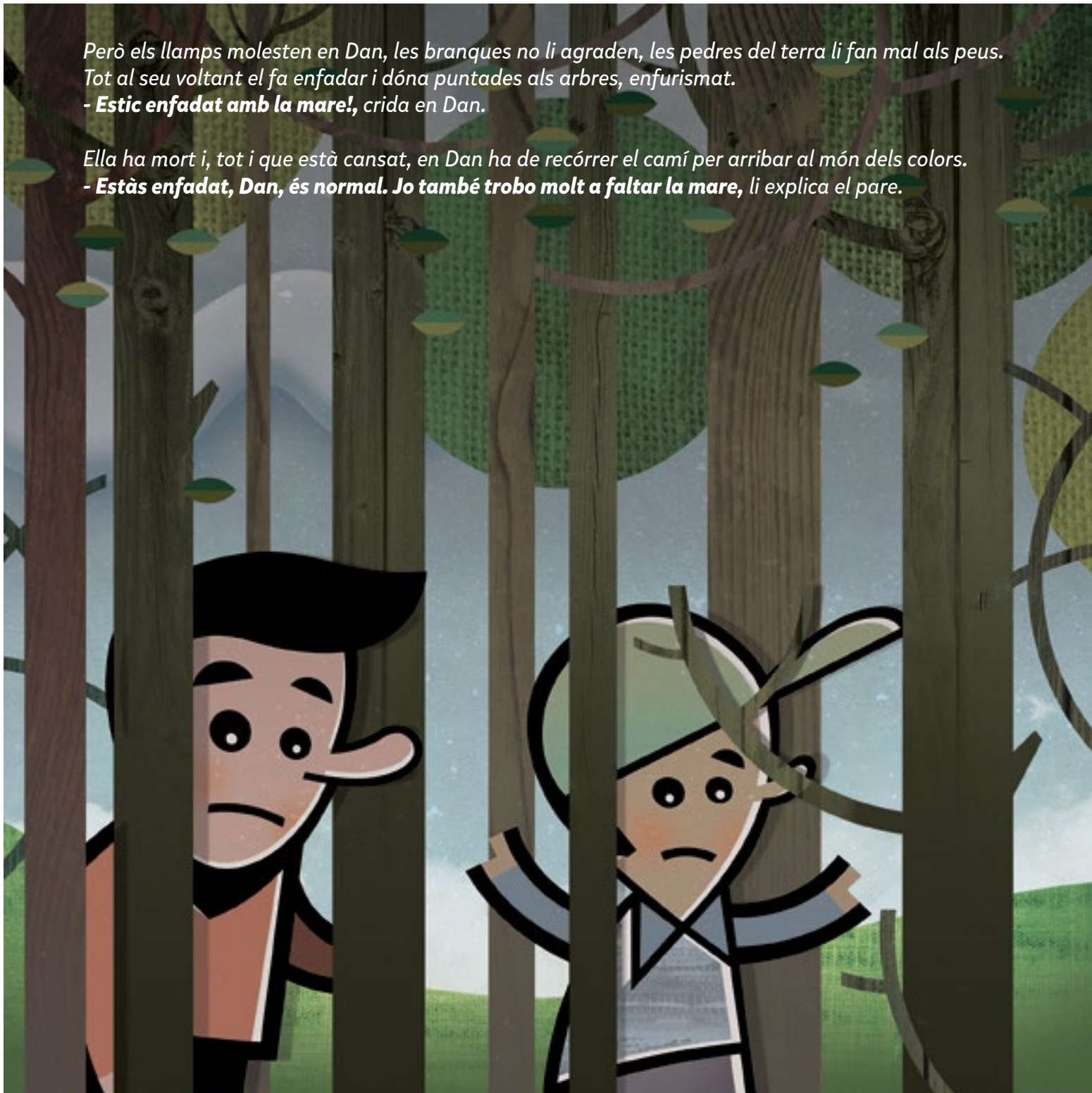
**- Li agradava tant, el color
verd..., pensa en Dan.**

*Però els llamps molesten en Dan, les branques no li agraden, les pedres del terra li fan mal als peus.
Tot al seu voltant el fa enfadar i dóna puntades als arbres, enfurismat.*

*- **Estic enfadat amb la mare!**, crida en Dan.*

Ella ha mort i, tot i que està cansat, en Dan ha de recórrer el camí per arribar al món dels colors.

*- **Estàs enfadat, Dan, és normal. Jo també trobo molt a faltar la mare**, li explica el pare.*



*L'enuig passa i en Dan, esgotat, troba davant seu la muntanya de la culpa.
La pujada és molt dreta i en Dan es desanima.*

-La mare ha mort per culpa meva?, pregunta en Dan.

*- Res del que tu has fet o pensat
ha provocat que la mare morís, diu el pare.*

*Després de la pujada ve la baixada
i en Dan somriu.*



En Dan baixa corrent i rient de la muntanya, però quan arriba a la vall de la tristesa, en Dan seu a terra i plora. No sap que li passa, està fet un embolic.

De cop recorda a la mare i plora, aleshores veu els seus amics i té ganes de jugar.
- **Plorar està bé, Dan, i riure també,** li diu el pare.



La millor manera de fer camí a través del mar de la por, el bosc de l'enuig, la muntanya de la culpa i la vall de la tristesa és parlar del que et passa amb tots els que estimes. I així aprèn a fer-ho en Dan.

A poc a poc, en Dan, veu com el núvol que l'acompanya se'n va i a davant seu apareix un arc de Sant Martí amb els colors que li agradaven a la mare.

Han arribat al món dels colors!



- **Tornaré a estar trist?**, pregunta en Dan al seu pare.
- **Sí, tornarem a sentir tristesa i de vegades enyorança, és normal.**
- **Però tots junts farem camí.**



Aquest és en Dan i somriu.

*En Dan sap que la mare no tornarà, però també sap que no està sol.
És bonic compartir els records de la mare amb tots els que l'estimen.
Ara els colors són a tot arreu. També dins el seu cor.*

En Dan comença un nou camí...



AGRAÏMENTS

Aquest conte no hauria estat possible sense l'ajuda de molts de vosaltres, que amb el vostre granet de sorra, heu fet possible aquest projecte. Sembla ahir que penjàvem a Verkami (la web de micromecenatge, a qui també volem agrair la seva tasca) el projecte, a fi d'aconseguir el finançament que ens permetria imprimir 2.000 exemplars, per repartir-los de forma gratuïta a tots els Grups de Dol de Catalunya.

És per això que us donem milers de gràcies a tots els que heu col.laborat amb Verkami i sobretot a vosaltres;

Sergi517, Arnau Careta, Mireia Fernandez, Meritxell Garcia, Marta Moreno i Sònia Rubio, Josep Badia, Família Feliu Matamala, Dani Ocaña, Marta Boltó, Jordi Manau, Salvador Peiró, Núria Querol Colomer, La Gresca, Nufalfer, Gaby Amoroso Bauhoffer, Família Amat Viladés, Albert Mas, Josefina Culleré, Carlos, Mireia Porquet, Maria Babot, Montse, Jordi Ballesteros, Socords&Jordi, Marta Servalls, Renee Thunnissen, Jana Cid Casanovas, Jordisprades, Gesmun, Jep , Tayloriol, Jordi Jorba, Xevi Victori, Toni Llenas Sunyer, Marc Ferrer i Murillo, Magda Puig, Gemma Matamala i Òscar Solé, Susanna Jorge Casòliva, Família Álvarez Costa, Ester Jo, Família Torres Carrasco, Toni Mas i Ilona Muñoz, Ester&J.A., Josep Heras, Laia Reales, Davinia Rodriguez, Jordi Isidro Llobet, Rosa Lujan Galí, Olga Belmonte, AMPA Escola Francesc Macià de Súria, Rafael Luna, Alexis Perramon Obradors, Cecília Cerón Sarrate, Anna Buirà, Txus Aloy, Família Prat Malet, Maria José Mallo Payá, Pere i Ona Bravo Sala, Patricia Rodríguez, Els tortolitos, Aida Garriga, Jordi Llorens Señe, Dolo Guitart Bordoll, Carla Graells Casamiquela, Sandra Victori, Sergi Albareda Ribalta, Montse Victori, Javi Correa Vázquez, David Victori, Jordi Iglesias, Isabel Collado, Montserrat i Josep, Meritxell Marzo, ASSOCIACIÓ APDAE, Rosa Mari, SOLBENTA scp, Salvador, Marc, Anna i Berta, Pilar Vilarasau, Lluïsa Quevedo Junyent, Tribu Hernández-Rancaño, Encarna Reche Soto i Isabel Sanceldonio Costa, Yolanda, Paquita, Concepció Poch Avellan, Marc Peralba, Jordi Pla i Mònica Batalla, My Bag's (www.mybags.es), Rosa Bosch, Estudi de disseny "www.aidagarriga.com", ASSOCIACIÓ AVES, ASSOCIACIÓ caminant plegats en el dol de la Catalunya Central i les sàvies paraules del Carles Perarnau.

NOTA DELS AUTORS

Ens agradaria saber la teva opinió del conte, tu que com a pare, mare, àvia o educador has explicat i compartit el conte amb el teu fill, amb la teva alumna o el teu nét. Quines han estat les vostres experiències, reaccions, preguntes i respostes a les escenes del conte? Què destacarieu? Us ha estat útil?

Estarem encantats de rebre les vostres aportacions i comentaris a l'adreça de correu: **projecteluaidan@gmail.com** o bé al blog **<http://elprojecteluaidan.blogspot.com.es>**

EL CAMÍ D'EN DAN

Un conte per parlar de la mort de la mare.

En Dan està molt trist i enfadat perquè la seva mare ha mort.

Aquí comença **El camí d'en Dan**, un viatge al món de colors, els colors que tant li agradaven a la seva mare. Però per fer aquest viatge no està sol. Ens hi acompanyes?

Amb aquest conte es vol facilitar a famílies i educadors el diàleg amb els infants que viuen l'experiència de la mort d'un ésser estimat i acompanyar-los. Prenent el camí com a metàfora del procés de dol, en diferents etapes, els protagonistes travessaran per emocions naturals que els ajudaran a adaptar-se a una nova realitat.

.....

"Un conte per caminar al costat del qui ha perdut una persona estimada."
Adela Torras, presidenta d'AVES, Grup de dol.

"Símbol i metàfora, conjugats en un conte, per assimilar i integrar la pèrdua d'un ésser estimat". **Carles Perarnau, coordinador del Servei d'Acompanyament en el Dol de la Catalunya Central.**

*"Més que dir un **adéu** per sempre a la mare, en Dan vol un **fnis després**. Estarà trist alguna vegada, però tornarà a somriure i a riure. Aquest conte l'ajudarà i l'acompanyarà."* **Concepció Poch, autora d'articles i llibres sobre pedagogia de la vida i de la mort.**